

Särskilt om färdtjänst och synnedsättning, punkt 8 (C, V, KD, L, MP) av Jens Holm (V), Anders Åkesson (C), Magnus Jacobsson (KD), Helena Gellerman (L) och Axel Hallberg (MP).

Ställningstagande

Enligt färdtjänstlagen har du rätt till färdtjänst om du har en varaktig funktionsnedsättning, som gör att du har väsentliga svårigheter att förflytta dig på egen hand eller att resa med allmän kollektivtrafik. Färdtjänst gör det möjligt även för människor som inte kan använda kollektivtrafiken eller själva kan köra bil att ändå delta i samhällslivet. Det kan t.ex. handla om resor till och från arbete, besök hos närstående eller goda vänner, matinköp eller besök på en utställning eller ett bibliotek. Vi anser därför att rätten och möjligheten till färdtjänst måste värnas. Då antalet beviljade ansökningar om färdtjänst minskat under senare tid vill vi understryka att det är angeläget att bevaka utvecklingen av rättspraxis när det gäller beviljande av färdtjänstillstånd. Det gäller för färdtjänstillstånden i allmänhet men i synnerhet färdtjänstillstånd för personer som är blinda eller som har en grav synnedsättning.

Den alltmer restriktiva tillgången till färdtjänst beror på att allt fler kommuner och regioner nekar de ansökningar som kommer in. Besluten har motiverats exempelvis med att personer med grav synnedsättning eller som är blinda kan lära sig sträckor utantill. Därmed anses de inte ha så väsentliga svårigheter att förflytta sig att det motiverar färdtjänst. Vidare har det även anförts att kollektivtrafiken i dag kan anses vara så tillgänglig att det bör förväntas att den enskilde, om än med vissa svårigheter, kan nyttja den. Utvecklingen är oroande. Det måste understrykas att det för vissa personer inom målgruppen kan vara förenat med livsfara att använda den allmänna kollektivtrafiken.

Vi har noterat att vid överklagan av beslut om avslag på färdtjänstillstånd står rätten allt oftare på färdtjänstutövarens sida. Det är en oroande utveckling eftersom en etablering av en striktare rättspraxis är svår att bryta och då drabbas de som har ett stort behov.

Vi anser baserat på ovanstående att lagstiftningen behöver ses över i fråga om hur rådande rättspraxis påverkar människor med funktionsnedsättning och deras möjligheter att förflytta sig och delta i samhället på lika villkor. Det finns sannolikt behov av att färdtjänstlagen ändras för att säkerställa att i synnerhet synskadade personer får rätt till färdtjänst. Vi anser därför att det är angeläget att eventuella brister gentemot färdtjänstlagens intentioner som identifieras av översynen leder till att relevant lagändring genomförs skyndsamt, detta för att säkerställa att människor med funktionsnedsättningar ska kunna leva ett liv med full delaktighet i samhället.

Vi anser därför att regeringen behöver vidta åtgärder i linje med vad vi har anført ovan.